

בהנהלתו שגשגו עסקי המשפחה, שחבקו עולם והגיעו עד למצרים הודו סין אטליה ארצות הברית ואתיופיה. המשפחה קיימה מפעלי פילנטרופיה, והקימה מוסדות דת חינוך וחסד. בעדן נבנה בית כנסת שנקרא מגן אברהם, אחד מהמפוארים בעולם בזמנו. עבור פליטי יהודי תימן שהגיעו לעדן, הקים הרב בנין אכסניה, בה שוכנו חנם, עד לעליתם לארץ ישראל.

עמד בקשרים בעניינים רבים, עם רבינו יחיא יצחק ראש גולת תימן, ועם הקהילה התימנית הצעירה המתהווה בירושלים.

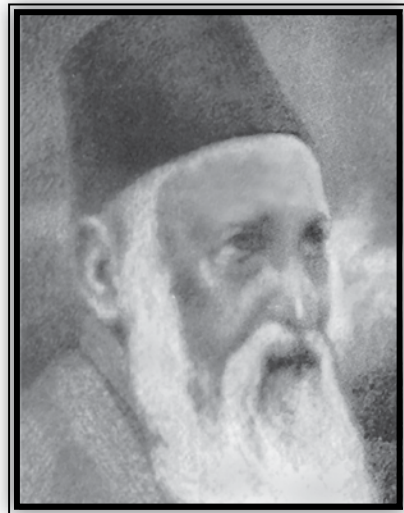
הרב אברהם ב"ר חיים נדאף

נולד בסיון תרכ"ו (1866) בקרית אלקאבל, אליה נדדה משפחתו מחמת המצוק. נפטר בתל אביב בי"ב אדר א' ת"ש (1940). גדול בתורה ופוסק מובהק. בילדותו חזרה משפחתו לצנעא. מתלמידי סבו הרב יחיא גדיחי. קנה תורה גם מפי הרב חיים קורח. כבר בהיותו בנערותו כבן י"ד שנה עמד בראש קבוצת תלמידים צעירים בני גילו שעסקו בש"ס ופוסקים, וכבר אז החל בכתיבת תשובות וחידושים בהלכה. חבר בלב ונפש לרבינו יחיא יצחק הלוי.

עלה לארץ ישראל בשנת תרנ"א (1891), ומיד תפש מקום חשוב בין רבני וראשי קהילת התימנים. הוציא לאור את ה"תאג" (חומש) עם "חלק

הרב אברהם נדאף

הרב בנין משה

הדקדוק" של מהרי"ץ; "תכלאל" (סידור) עם פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ, ועוד. הקים ועמד בראש ועד קהילת התימנים בירושלים. עמד בראש ישיבת "תורת משה". שימש גם דיין בבית הדין של העדה בראשות הרב שלום הלוי אֶלְשֶׁיךָ. מחיבוריו: "ענף חיים" - על ספר "עץ חיים" למהרי"ץ; "פתחון טוב" - על התורה; "זכרוני אי"ש" - שו"ת, ועוד. מחידושיו פרסם גם בכתב העת התורני "תורה מצינן".

הרב מאיר ב"ר חיים נְדָאָף

נולד בצנעא בשנת תרל"ו (1876).
נפטר בירושלים בשנת תש"ג
(1943).

הרב מאיר נדאף

בשנת תרנ"א (1891) עלה לארץ ישראל, יחד עם אחיו הרב אברהם אלנדאף. גדול בתורה ובקבלה. למד בישיבות המקובלים בירושלים. מראשי הקהילה בירושלים. רב ומורה. חזן מעולה בבית הכנסת הגורל שבשכונת נחלאות בירושלים, ורבים נהרו לשמוע את תפילותיו.

שד"ר הקהילה הספרדית לסוריה בוכרה ואפגניסטן, בשנת תרנ"א (1891). בפטירת רבינו יחיא יצחק, ספד לו תמרורים בירושלים.

חיבורו "מאור עינים" שלושה חלקים, יצא לאור על ידי בנו ר' רפאל יאיר אלנדאף.

הרב סעדיה ב"ר חיים נְדָאָף

נולד בשנת תרכ"ח (1868) בערך. נפטר בצנעא בי"ג אדר תרפ"ט (1929). שו"ב, מוהל ותלמיד חכם מובהק. אחיו של קברניט הקהילה בירושלים הרב אברהם אלנדאף. חבר נאמן לרבינו יחיא יצחק הלוי, ועמד עמו בעוז על משמר האמונה בעת הפולמוס על קדושת הקבלה. חיבר ספר עץ החיים על התורה, איגרת אודות מצוקות השנים תרס"ג-תרס"ה (1903-1905), וקונטרס אודות מאורעות שנת תרע"ד (1914).